

Kadim Devletlerde olduğu gibi devlet ideolojisinin ve devletin tarafı olduğu inancın dışında kalanlar dışlanamayacağına, kovuşturulamayacağına ya da yeryüzünden topyekün silinemeyeceğine göre, modern hukuk devleti tüm inanç gruplarına karşı aynı mesafede durmak ve bunların da birbirleri üzerinde hegemonya tesis etmelerini engellemek zorundadır.

Laiklik öncesi dünya tarihi ister Avrupası'na bakın ister coğrafyasına- dini kavgalarla doludur.(17. Yy'ın 2, yarısından sonra Avrupa dünyasında din savaşları neredeyse hiç yoktur başka ideolojiler ve çıkar savaşları vardır. Dolayısıyla modern devlette, kurumların bürokrasinin

Dini/mezhebi meşrebi asla olamaz. Devlet adamının, bürokratların siyasetçilerin olur.

Fakat bunların yani devlet adamının, bürokratin ve siyasetçinin, seçilmesinin ya da atanmasının ne ön koşulu, ne yeterlilik koşulu, ne de geçerlilik koşulu Müslüman ya da herhangi bir inanca, mezhebe, tarikata, cemaate bağlı olmak değildir. Ön koşul, işin ehli olmasıdır. Yani liyakattır, bunu Yüce Allah açık olarak keliminde söylüyor. Ehil olmak veya liyakat kişi hangi alanda çalışacaksa, o alanda yeterli bilgiye, beceriye, donanıma sahip olması demektir. Bunun yanı sıra, koşulsuz şartsız “ adalete/ hukuka “ uygun icraatlar yapması demektir, Devlet adamının tanımı da budur.

Devlet adamı demek, çok oy almak demek değildir.

Devlet adamı, alkışlanmak demek de değildir.

Devlet adamı demek, yönetmeyi bilmek demektir.

Devlet adamı demek, kanmamak, kandırmamak demektir. Kanuna uygun davranmayı, kanuna uygun cezalandırmak demektir. Kanuna uygun davrananları da kanuna uygun mükafatlandırmak demektir.

Şimdi hukuk devleti bağlamında buraya kadar söylediklerimizin hangisi akla, ahlaka ve insanlığa aykırı? Bunlara, inançlı olsun ya da olmasın, kim karşı çıkabilir? Unutulmamalı; bir şey, akla, bilime, etik değerlere ve insan doğasına aykırı değilse, o şey dinidir O şey İslam'dır.

İkinci bir husus, devlet şahıs değildir. Bu yüzden devletin dini olamaz.

Devleti yönetenler inanır ya da inanmaz. “İşi ehline ver” ayeti asıl olanın adalet ve liyakat olduğunu ortaya koyar.

Müslümanlar özellikle siyasal İslam ideolojisinin etkisiyle devleti ele geçirme ya da devleti İslamlaştırma çabasını; imanı, sorumluluğunu ve ahiret bilincini temele alan bilgi ve ahlak eksenli din anlayışına gösterebilirlerdi, bugün, yaşadıkları devasa problemlerin içine düşemeyebilirlerdi. Zira devleti ele geçirme anlayışı amaca giden her yol mubahtır. Anlayışını beraberinde getirdi. Bu uğurda bir Müslüman'da olması gereken en temel değerler çiğnendi ve çiğnenmeye de devam ediyor.

Hakeza akli rafa kaldıran ve Kur'an-ı kerim'in ifadesiyle adeta sürüleştiren cemaatçi ve aslından, hakiki hüviyetinden uzaklaşmış olan tarikatçı yapılanmalar, şahsiyeti ve şahsiyetliliği/kişiliği yok etti.

FETÖ yapılanması, kişiliğin nasıl erozyona uğradığını ortaya koyan örneklerle dolu. Burada kendini bilmek anlayışını merkeze alan irfan geleneğimiz ile günümüz tarikat ve dini örgütlenmelerini aynı kefeye koymak zor. Pek çoğu, dinin; felsefi ahlaki, deruni boyutuyla uğraşmaktan ziyade, ekonomik çıkar ilişkileriyle ve siyaset projeleriyle gündemdedir. Elbette sanata, edebiyata, fikri düşünceye katkıları olan muhitler yok değil. Ancak onların dahi bu çevrelerce, nasıl tenkitlere maruz kaldıkları ve hatta dışlandıkları bilinen bir gerçek.

Laiklik insanca yaşamın bir gereği olduğu gibi, laik devlet her türlü inancın, mezhebin ve meşrebin garantörüdür. Sağlam bilgiye derin ve sistemli düşünceye ve toplumsal mutabakata dayanmadan alınan acele kararlar ülkemizi yanlışlıklara sürüklüyor. Ceremesini de hep birlikte çekiyoruz. Araştır, soruştur, sözün en güzeline uy diyen kültürün sesine kulak veren yok. Bütün bunlar olup biterken, bizim gibi coğrafyalarda yaşayan toplumların gündemlerini neler işgal ediyor? İnsanın söylerken bile içi acıyor. Kalın sağlıcakla!

